

Taisteluun sodanvaaraa vastaan.

Työläistoverit!

Hirmuisen suursodan myrskypilvet leijailevat valtakuntien ja kansojen yllä. Sodan huuhkaimet, kaikkien maiden kapitalistit vehkeilevät ja suunnittelevat ristiretkeä työväen tasavaltaa Neuvostoliittoa vastaan. Kaikin keinoin koettavat nuo ristiretkien suunnittelijat saada sodanroihut palamaan. Mitkään välipuheet, kauppa- ja diplomaattisopimukset eivät ole sodan huuhkaimille pyhiä; ne ovat vain korulauseita, jotka sopivassa tilaisuudessa saavat raueta kuin tuhka tuuleen, jolloin myöskin paljastuu niiden lauseiden takana lymyilevä oikea hahmo. Neuvostoliiton diplomaattisen edustajiston koskemattomuuden loukkaus Pekingissä ja kauppavaltuuskunnan ryöstö Lontoossa, todistavat väitteemme oikeaksi. Tärkeätä tekoaan puolustaakseen ovat sodan lietsojat selittäneet »salaisten asiakirjojen löytämisestä», jota selitystään eivät kuitenkaan ole voineet todistaa, joten niiden olemassaoloa ei kukaan ajatteleva ihminen voi uskoa.

Mitkään kapitalistien toimenpiteet, joiden johtajana on esiintynyt Englanti, eivät ole tähän mennessä johtaneet sotahullujen toiveiden toteutumiseen. Neuvostoliitto on rauhallisen jättiläisen tavoin vain ylväästi osoittanut olevansa tilanteen haltija. Mutta kapitalistit jatkavat edelleen, ja entistä katalammalla tavalla sotaprovokatiotaan, mistä vereksempänä todistuksena on Puolassa olleen Neuvostoliiton lähettilään Voikowin murha, joten nämä mainitut tapahtumat ynnä kaikissa maissa fascistien kiihkoisat liikehtimiset ovat osoituksena, että maailman tilanne on siinä määrin kärjistetty, että sotahullut voivat saada maailman palon millä hetkellä tahansa. Porvarilehdistökin jo puhuu sodan mahdollisuuksista, ja selittää, että se ei ole ainoastaan Englannin ja Neuvostoliiton välinen sota, vaan se olisi sota kahden mahtavan voiman, kapitalismin ja sosialismin välillä. Tämä onkin selvää puhetta, mikä osoittaa sitä, että kaikissa maissa porvaristo aikoo lyödä työväestön luokkatietoisien osan vielä kerran

sorakuoppiin, jossa tarkoituksessa sen ensin olisi tuhottava idän puinen tasavalta.

Jokainen ymmärtää mitä osaa Suomi näyttelisi tässä sodassa. Englannin vasallimaana Neuvostoliiton naapurina se olisi ensimmäisiä taistelutantereita. Tähän nähdessä varustautuvatkin tämän maan fascistiporvarit kuumeisella kiireellä. Mutta mitä sanomme me työläiset. Sodan tultua olisi toverimme, poikamme ja veljemme ensimmäisenä mobilisoidut taisteluun venäläisiä veljiä vastaan, ja vuodattamassa vertaan kapitalismin puolesta, minkä lisäksi sodan kauheat seuraukset ja kustannukset joutuisi työväestön ja maalaisköyhälistön kannettavaksi. Samoin kuvaamattomia olisi seuraukset, jotka siitä koituisi ihmisille ja yhteiskunnalle.

Minkään maan köyhälistö ei tahdo sota, vaan rauhaa. Sitä tahtovat myöskin Neuvostoliiton työläiset. He tahtovat saada rauhassa kehittää sosialistista rakennustyötään. Rauhan taatakseen tahtoisivat heidän tasavaltansa turvallisuus- ja hyökkäämättömyyssopimuksia naapurimaidensa, m.m. Suomen kanssa. Mutta tämän maan porvaristo, samoin kuin sos.-dem. hallituskin, joka häikäilemättä nimittää itseään »työväen hallitukseksi» ei vaan tahdo sitä hyväksyä. »Työväen hallituksenkin» aika kuluu vain sotaisiin askareihin: laivaston ja muiden sotavarusteiden lisäämiseen, suojeluskuntaparaateihin j.n.e.

Yhtenä miehenä on meidän nouseminen sodan vaaraa vastaan. Asetakaamme koko proletaarinen joukkovoimamme porvariston sotakiikkaa vastaan. Tehkäämme työpajoilla, kaikkialla, missä ikinä kokoonnummekaan, selväksi tovereillemme imperialistinen, rahavallan lietsoma sodanvaara, ja saattakaamme mielipiteemme julki. Korroittakaamme äänemme kaikkien maiden luokkatietoisien työväestön kanssa:

Alas imperialistinen ryöstösota!

Alas sotavehkeilyt Neuvosto-Venäjä vastaan!

Alas kaikki maailmanrauhaa järkyttävät toimenpiteet!

Kemin seudun työläisten valitsema sodanvastainen toimikunta.

